

ÎNCHEIERE

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Bejenari Dorin, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Bejenari Dorin împotriva Întreprinderii Mixte Compania Internațională de Asigură „Transelit” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Tarsin Anatolie privind încasarea despăgubirii de asigurare, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 04.12.2015, Bejenari Dorin, prin intermediul reprezentantului său, avocatului Ghenadie Odobescu, s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către CIA „Transelit” SA, intervenient accesoriu Tarsin Anatolie, privind încasarea despăgubirii de asigurare de 62 900 lei și încasarea cheltuielilor de judecată de 2 000 lei.

În motivarea cererii a invocat că, la 28.11.2013, în s. Hlinaia, r-1 Edineț, a avut loc un accident rutier cu implicarea automobilelor de model Mercedes 307 D, cu numărul de înmatriculare BR AM 182, condus de Bejenari Dorin și automobilul de model Renault Clio SY, cu numărul de înmatriculare MAI 9553 condus de Tarsin Anatolie.

Vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut șoferul automobilului de model Renault Clio SY, Tarsin Anatolie, care a neglijat exigențele pct. 42, subpct. 4) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Menționează că urmare a producerii accidentului rutier, automobilului său de model Mercedes 307 D, cu numărul de înmatriculare BR AM 182, i-au fost cauzate deteriorări, evaluate potrivit raportului de evaluare nr. 0341441 din 20.01.2014, întocmit de Camera de Comerț și Industrie a RM, filiala Edineț, la suma de 62 900 lei.

Ținând cont că la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model Renault Clio SY, cu numărul de înmatriculare MAI 9553, condus de Tarsin Anatolie, era asigurat în temeiul contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă în vigoare, încheiat cu pârâțul ÎM CIA „Transelit” SA, dânsul s-a adresat cu o cerere prealabilă către acesta în scopul restituirii despăgubirii de asigurare, însă pârâțul, recepționând cererea prealabilă, a neglijat cerințele înaintate.

Cere Bejenari Dorin admiterea cererii de chemare în judecată și încasarea de

la pârâutul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul său a despăgubirii de asigurare de 62 900 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 23 august 2016, acțiunea înaintată de Bejenari Dorin împotriva ÎM CIA „Transelit” SA, intervenient accesoriu Tarsin Anatolie privind încasarea despăgubirii de asigurare, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut incidente speței prevederile art. 2, 8 alin. (2²), 15, 18 alin. (1) lit. c), 19 alin. (1) lit. c), 20 alin. (6) și (7), 21 alin. (2), 23 alin. (1) și (4) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, art. 1301 Cod civil, menționând că asigurătorul nu a fost înștiințat despre producerea accidentului rutier din 28.11.2013, decât la momentul înaintării cererii prealabile la 01.07.2015, respectiv nu a fost deschis dosarul de daune, iar accesul asigurătorului la automobilul avariat nu a fost asigurat, astfel fiind imposibil de stabilit întinderea reală a pagubelor, circumstanțe care absolvesc asigurătorul de obligația de plată a despăgubirii de asigurare.

La 26.08.2016, reprezentantul lui Bejenari Dorin, avocatul Odobescu Ghenadie, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț din 23 august 2016, solicitând casarea integrală a hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă integral.

În motivarea apelului, apelantul a invocat că hotărârea contestată este ilegală, neîntemeiată, nefondată și abuzivă, făcând referire la dispozițiile art. 20 alin. (1) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, art. 14 alin. (1), 68 alin. (1) și 1416 alin. (2) Cod civil și Jurisprudența CEDO, fără a analiza aplicabilitatea acestora la cazul din speță.

Suplimentar a menționat că instanța de fond nu a reținut argumentele și normele pe care dânsul s-a axat și a respins acțiunea civilă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de reprezentantul lui Bejenari Dorin, avocatul Odobescu Ghenadie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț din 23 august 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 27.12.2016, avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Bejenari Dorin a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Edineț din 23 august 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat argumentele expuse și în cererea de apel.

La 14.02.2017, ÎM CIA „Transelit” SA a prezentat referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, completul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatoare și a constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele nu au reținut argumentele și normele pe care s-a axat și a respins cererea înaintată, pe când intimatul trebuie să răspundă patrimonial în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile din motiv că prejudiciul a fost cauzat din vina lui Tarsin Anatolie.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare minuțioasă de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Bejenari Dorin, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Bejenari Dorin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Bejenari Dorin.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea